

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Περὶ Διαιρέσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινῆς Διαλέκτου εἰς χωρικά ἰδιώματα.

§ ζε ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ Κοινήν, κατὰ γενικωτέραν σημασίαν τὸν ὄρον ἐκλαμβάνοντες, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἀπεδείχθη, ὀνομάζομεν τὴν ἕως εἰς ἡμᾶς κατ' ἀδιάκοπον συνέχειαν, ἐκ προγονικῆς παραδόσεως, μετενεχθεῖσαν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, ἢ ὁποία κατὰ σύμμειξιν τῶν ἀρχαίων Διαλέκτων συνθεμένη ἐν γένει, μετέχει μὲν τοῦ χαρακτήρος καὶ τύπου ἐκάστης, ἔχει δὲ ἰδίαν νεωτέραν μορφήν, ὡς ζῶσα καὶ λαλουμένη Ἐθνικὴ Διάλεκτος, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν Δημοτικὴν κοινήν χρῆσιν καὶ Συνήθειαν.

§ ζς. Αὐτὴ ἡ καθ' ἡμᾶς Κοινὴ Διάλεκτος, κατὰ μὲν τὴν ὀλικὴν τῆς σύνθεσιν τεχνολογικῶς ἐξεταζομένη, εὐρίσκεται μία καὶ ἡ αὐτὴ, ὁμογενὴς καὶ ὁμόφωνος, μὲ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, ἐξ ἧς καὶ ὀλικῶς παράγεται, καὶ καθ' ἣν ὀλομερῶς συναρμολογεῖται. Κατὰ δὲ τὴν ἐν μέρει Δημοτικὴν χρῆσιν, καὶ ἰδιάζουσαν μορφήν θεωρουμένη, ὑποδιαιρεῖται εἰς τόσας ἐμφυλίους Διαλέκτους, καὶ χωρικά ἰδιώματα, ὅσα καὶ χωρία, καὶ πόλεις εὐρίσκονται κατοικημένα ἀπὸ ὁμογενεῖς ἀπογόνους Ἑλλήνων. Ὡς ἐ κυρίως καὶ ἀληθῶς Διάλεκτον ἀπολύτως Κοινήν, ἢ ὁποία νὰ ὀμιλῆται καὶ νὰ συνηθίζεταί πανταχοῦ ὁμοειδῶς καὶ ὁμοτρόπως, δὲν ἔχομεν. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἐλάττωμα τῆς τωρινῆς καταστάσεως τοῦ Γένους μας, μῆτε ἀπλῶς τῆς ἀμαθείας, ἢ τοῦ ἐκβαρβαρισμοῦ ἀποτέλεσμα. Αὐτοὶ οἱ ἀρχαίτεροι πρόγονοι μας· αὐτοὶ οἱ εἰς τὸ ἄκρον τῆς Σοφίας καὶ Εὐγλωτ-